

Dyž sem išel přes ty hory,
všeci vtáčkové zpívali;
žádný neplače, každý zpívá;
proč si, má milá, žalostivá?

Proč bych žalostná nebyla?
dyž sem poctivost ztratila;
už má poctivost v poli bývá,
tobě, šohajku, vtáček zpívá.

Tobě, šohaj, tobě ináč,
za klobúčkem rozmarýn máš;
tobě sa líčka červeňajú,
moje očenska plakat majú.

146.

Z M. Vrbky.

Bart. II. 108.

Dyž sem i - šel od svéj mi - léj, byl mě - sí - ček vy - so - ko.
Po - dí - vaj sa, mo - ja mi - lá, jak su já už da - le - ko.

Dyž sem išel od svéj milěj,
byl měsíček vysoko.
Podívaj sa, moja milá,
jak su já už daleko

Nehledaj ho u žádného,
enom u mňa samého,
kúpím ti já na perinku,
damašku červeného.

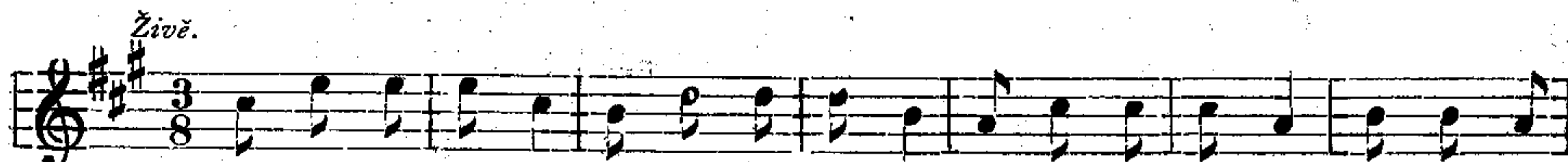
Já sa na ťa nepodívám,
já sa na teba hněvám,
připravils ňa o můj vínek,
já ho u teba hledám.

Ja damašku červeného,
a pantľu na poviják,
aby sis ty nemysleľa,
že su hrubý furyják.

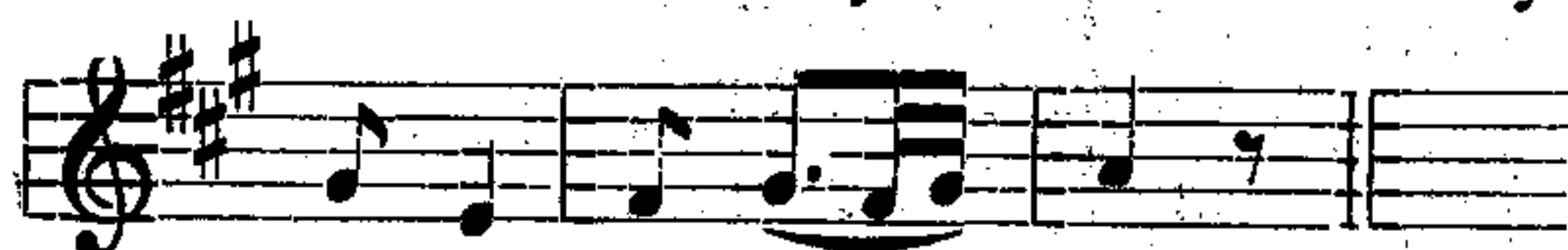
147. a)

Ze St. Hrozenkova.

Bart. II. 282.

I - šla Ma - rý - na od Šu - mo - rý - na, pan Pe - tr za ňú s hoľbenkú

ví - na, ho - já - som.

147. b)

Z Nové Vsi u Hodonína.

Volněji.

I - šla Ma - rý - na do Ša - ro - ší - na, sy - ne - ček za ňú s hoľ - bi -

čků ví - na, čků ví - na.